

Ministerstwo Obrony Narodowej

Sekretarz Stanu
Paweł BEJDA

BMON-WP.053.451.2026/In-193-26/SL
Warszawa, 15.06.2026 r.

Pan Włodzimierz CZARZASTY
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Do wiadomości: Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych w KPRM

ePuap

Dotyczy: interpelacji Pani Poseł Joanny Kluzik-Rostkowskiej nr 16878 w sprawie local content w rozpoznaniu radioelektronicznym

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając, z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej, na interpelację Pani Poseł Joanny Kluzik-Rostkowskiej nr 16878 w sprawie local content w rozpoznaniu radioelektronicznym, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Potencjał krajowych kompetencji w obszarze rozpoznania radioelektronicznego pozostaje ograniczony w zakresie pełnoskalowego projektowania i integracji kompleksowych systemów SIGINT/ESM. Kompetencje te mają charakter rozproszony pomiędzy wybranymi podmiotami przemysłowymi oraz instytucjami.

Dokumentem określającym docelową architekturę systemów rozpoznania radioelektronicznego w Siłach Zbrojnych RP, w tym zasady integracji poszczególnych podsystemów, jest „Plan rozwoju zdolności SZ RP do rozpoznania w latach 2025-2039”.

Proces pozyskiwania systemów rozpoznania radioelektronicznego jest realizowany przez Agencję Uzbrojenia, która na podstawie decyzji Nr 116/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 września 2021 r. w sprawie pozyskiwania sprzętu wojskowego (Dz. Urz. MON poz. 188), przy okazji uruchamiania poszczególnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego bądź w ramach realizacji wstępnych konsultacji rynkowych, przeprowadza analizę w zakresie kompetencji projektowych w obszarze rozpoznania radioelektronicznego.

W ocenie resortu obrony narodowej kompetencje do pełnego projektowania i rozwoju systemów rozpoznania radioelektronicznego na terytorium Polski posiadają m.in.: Wojskowa Akademia Techniczna, Politechnika Warszawska, AM Technologies, WB Electronics.

Wskazać należy, iż w procesach pozyskiwania przedmiotowych systemów kluczowe znaczenie ma zapewnienie zdolności integracji oraz ich utrzymania, co w szczególności obejmuje dostęp do interfejsów i standardów wymiany danych, udział krajowych podmiotów w cyklu życia systemu, a także możliwość rozwijania oprogramowania i funkcjonalności w kraju.

Ministerstwo Obrony Narodowej identyfikuje ryzyko powstawania tzw. „wysp technologicznych” szczególnie w przypadku pozyskiwania systemów od różnych

dostawców zagranicznych. Wskazane ryzyko jest ograniczane poprzez definiowanie wymagań interoperacyjności, rozwój zdolności integracyjnych po stronie krajowej oraz uwzględnianie docelowej architektury systemowej już na etapie planowania.

W odniesieniu do systemów rozpoznania radioelektronicznego pozyskiwanych od dostawców zagranicznych kluczowe jest zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do wiedzy technicznej umożliwiającej ich integrację w narodowym systemie rozpoznania oraz efektywne wykorzystanie operacyjne. Zakres transferu technologii pozostaje jednak ograniczony uwarunkowaniami rynkowymi oraz polityką dostawców.

Zagadnienie zapewnienia odpowiedniego poziomu udziału krajowego przemysłu w systemach o znaczeniu krytycznym dla bezpieczeństwa państwa jest uwzględniane w dokumentach planistycznych i modernizacyjnych, przy zachowaniu równowagi pomiędzy wymaganiami operacyjnymi a możliwościami przemysłowymi.

Zaznaczyć należy, iż w celu zwiększenia udziału polskich przedsiębiorstw w strategicznych inwestycjach państwowych, zarządzeniem Ministra Aktywów Państwowych z dnia 8 października 2025 r. w sprawie Zespołu do spraw Udziału Komponentu Krajowego w Kluczowych Procesach Inwestycyjnych (Dz. Urz. MAP. poz. 25), powołany został zespół, któremu przewodniczy Minister Aktywów Państwowych. Do szczegółowych zadań ww. zespołu należy m.in. określenie, co oznacza "polski komponent" (local content/local value); opracowanie metodologii - ustalenie zasad pomiaru udziału polskich firm w inwestycjach, czy też opracowanie koncepcji projektów pilotażowych.

Niezależnie od powyższego, pragnę również wskazać, iż Ministerstwo Obrony Narodowej konsekwentnie dąży do jak najszerszego lokowania zamówień w polskim przemyśle, co pozwala nie tylko na rozwój krajowych kompetencji technologicznych i zwiększenie zdolności produkcyjnych, ale również wzmacnia bezpieczeństwo dostaw oraz ogranicza ryzyka związane z zakłóceniami w globalnych łańcuchach logistycznych. Działania Ministerstwa Obrony Narodowej są prowadzone w ścisłej koordynacji z innymi organami administracji rządowej, w tym z Ministerstwem Aktywów Państwowych, Ministerstwem Rozwoju i Technologii, czy też z Ministerstwem Finansów, a także z udziałem kluczowych podmiotów przemysłu obronnego.

Z wyrazami szacunku

Paweł BEJDA

/dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym/